

Say ki

– imbatça · 19 Şubat 2018

---

say ki

az önce çocukluğumdan arta kalan son gülümseyişi de katıksızca içtim

tetikçisi oldum

uyumadan biten masalların ve bu masallardan firar eden tüm kahramanların

ağaran saçlarımdan tel tel döküldü sabrımın son selameti

her bir yere saçılan tespih tanelerimdi parmak uçlarımdaki telaş

ve çizmeden mürekkebi dağılan ömrümdü yüzümdeki siluetin

kadermiş dedikçe sevişti acılarımız

acılarımız seviştikçe gebe kaldık yarınlarımıza

yarındık ama bir o kadar da yarındık hiç başlamamışlığımıza

tenime değen her yaban ateşinde

bir dumanlı dağ daha çektim içime

bana ağaç demeyin bir zamanlar bende köktüm

bende göktüm bir zamanlar bana bulutta demeyin

ben

gözyaşlarıma adını öğreten yağmuru affedemedim

affedemedim ciğerlerimi yakan kokuna müptela nefesimi

say ki şimdi

çekiştireceğim güneşi eteklerinden

ve içimde buz tutmuş ne kadar ölüm varsa süreceğim sarı saçlarına

say ki

susuzluğumdaki bütün nehirlere yön vereceğim

belki tutarsa diye sen ekip biz biçeceğim toprağımın koinunda

ve sırf solmasınlar diye gökkuşağındaki tüm renkleri süreceğim gözlerine

saymadın

sayamadın deęil mi

bende sayamamıştım zaten

sensiz doęan her güne ne kadar zehir ekip
sensiz doęan her geceme de kadar ölüm biçtięimi....

ilhanaşıcıaralıkikibinonbeş